

Bármilyen különösen hangzik, lehet, hogy a pornográfia, vagy bármely más tisztátalan cselekedet elkerülésének és orvoslásának legegyszerűbb és leghatékonyabb módja az, ha egyszerűen nem veszünk róla tudomást, és messziről elkerüljük. Töröljünk az elménkből minden olyan értelmetlen gondolatot, mely gyökeret próbál eresztetni. Mihelyt elhatároztuk, hogy tiszták maradunk, azonnal megerősítjük az Istentől kapott önrendelkezésünket. Ezt követően pedig, ahogy Smith elnök tanácsolta: „Ne nézzünk vissza!”

Megígérem, hogy békesség és boldogság vár rátok és a családotokra. Az egyház valamennyi tevékenységének végső célja, hogy a férj és a feleség boldogan élhessen otthonában a gyermekeivel. Az Úr áldását adom rátok, akik e szörnyű pestissel küzdötök, hogy gyógyulásra találjatok, mely az Úr papságán keresztül elérhető számunkra. E hatalomról teszem bizonyosságomat Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és a szövetségek 1:20.
2. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2009. okt. Cs4.
3. Ábrahám 4:27–28.
4. Ábrahám 3:25.
5. 2 Nefi 2:25.
6. 2 Nefi 2:26.
7. 1 Korinthusbeliek 3:16.
8. 2 Nefi 2:27.
9. Máté 13:45.
10. Máté 13:44.
11. Jákób 6:8; Alma 34:31.
12. Alma 42:8.
13. Alma 41:10.
14. 1 Korinthusbeliek 10:13.
15. Alma 13:28.
16. Ésaías 5:20.
17. Tan és a szövetségek 130:20.
18. Tan és a szövetségek 82:10.
19. Lásd 2 Nefi 32:3.
20. Tan és a szövetségek 19:16.
21. Tan és a szövetségek 58:42.
22. Móziás 26:30.
23. Lásd 1 Mózes 19:26.
24. Lásd Boyd K. Packer, *The Things of the Soul* (1996), 116.

Írta: **Jay E. Jensen elder**
a Hetvenek Elnökségének tagja

A Szentlélek és a kinyilatkoztatás

A Szentlélek az Istenség harmadik tagja, és az Atyával és a Fiúval együtt minden dolgot tud.

Fiatalként már közel egy éve misszióban voltam, amikor a szentírásokban és az utolsó napi apostolok szavaiban a kinyilatkoztatásról és a Szentlélekről olvasva megdöbbentő felfedezést tettem: az Atyáról és a Fiúról nincs saját konkrét bizonyosságom. Úgy mentem misszióba, hogy a csodálatos szüleimtől kölcsönvett világosságból éltem. Mivel soha nem kételkedtem a szavaikban, egészen addig eszembe sem jutott, hogy saját lelki tanúbizonyosságot szerezzek. 1962-ben a texasi San Antonióban voltam, mikor egy februári estén rádöbbsentem, hogy magamtól is tudnom kell. Kis lakásunkban kerestem egy olyan helyet, ahol nyugodtan imádkozhatok hangosan is. Így könyörögtem: „Mennyei Atyám, ott vagy? Tudnom kell!”

Valamivel később, azon az estén életemben először magam is biztosan tudtam, hogy Isten és Jézus valóságosak. Nem hallottam hallható hangot és nem láttam mennyei lényt. Ugyanolyan módon tudtam meg, ahogyan ti is megtudhatjátok – „a Szentlélek kimondhatatlan ajándéka által” (T&S 121:26), a kinyilatkoztatás lelke által (lásd T&S 8:1-3), amely békét szól

az elmének (lásd T&S 6:23) és bizonyosságot ad a szívnek (lásd Alma 58:11).

Ez az élmény segített megtapasztalnom Alma tanácsának eredményét, vagyis hogy felébredjek, és felszereltem a képességeimet, olyannyira, hogy kísérletet tegyek az Ő szavaival (lásd Alma 32:27). Az Úr szavai, vagyis a magok fává növekedtek, a bizonyosság hatalmas fáivá. A folyamat azóta is tart, az igével tett kísérletek további bizonyosságfákat eredményeznek, amelyeket mostanra valóságos erdővé növelt a Szentlélek általi kinyilatkoztatás.

A Szentlélek egy áhitott ajándék

Amikor a Szabadító ellátogatott az amerikai kontinensre, elhívott tizenkét tanítványt. E tanítványoknak és a népnek átadott egyik üzenete a Szentlélekről szólt. Miután tanította őket, a Szabadító megígérte, hogy másnap visszatér, majd pedig eltávozott. Az emberek egész éjjel azon voltak, hogy mindenkit összegyűjtsenek, akit csak tudnak, hogy minél többen hallhassák Őt.

A tanítványok 12 csoportra osztották a népet, hogy megtanítsák nekik azt, amit a Szabadítótól tanultak.

Tanításaik között legfőbb helyen a Szentlélek fontossága állt (lásd 3 Nefi 11–18). Aztán az emberek letérdeltek és imádkoztak. Az volt a szívük vágya, hogy megkapják a Szentlelket (lásd 3 Nefi 19:8–9).

A Szabadító megjelent nekik, és megerősítette a Szentlélek fontosságát, amikor így imádkozott az Atyához:

„Atyám, köszönöm neked, hogy megadtad a Szentlelket ezeknek, akiket kiválasztottam...

Atyám, imádkozom tehozzád, hogy mindazoknak add meg a Szentlelket, akik hinni fognak az ő szavaikban” (3 Nefi 19:20–21).

A Mormon könyvében leírt ezen esemény alapján jobban értem, miért mondta azt Wilford Woodruff elnök, hogy „a Szentlélek ajándéka a legnagyobb ajándék, amit ember kaphat. [...]

Nem korlátozódik a férfiakra, sem az apostolokra vagy a prófétákra – megadatik minden hithű férfinak és nőnek, valamint minden egyes gyermeknek, aki elég idős Krisztus evangéliumának befogadásához” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Wilford Woodruff* (2004). 49).

A kinyilatkoztatás válaszokat ad szükség idején

A Szentlélek az Istenség harmadik tagja, és az Atyával és a Fiúval együtt minden dolgot tud (lásd T&S 35:19; 42:17). Sok fontos szerepköre közül a legfőbb az, hogy tanít és tanúbizonyosságot tesz az Atyáról és a Fiúról (lásd 3 Nefi 28:11). Ezenkívül feladatai közé tartozik minden dolog igazságának kinyilatkoztatása (Moróni 10:5), és hogy a jó megtételére vezessen (T&S 11:12).

A jóra való vezetésre Thomas S. Monson elnök kiváló példa előttünk. Követi a Szabadító példáját, aki „széjjeljárt jót tévén” (Csel. 10:38). Tanítja

annak fontosságát, hogy ne hagyjuk figyelmen kívül a Szentlélektől érkező lelki késztetést, mely arra ösztönöz, hogy látogassunk, szolgáljunk és mentsünk meg valakit.

Időnként azonban nincs egy Monson elnökhöz hasonló kedves barát, nincs házitanító, nincs törődő nőtestvér, és senki nincs ott, hogy szolgáljon bennünket a szükség idején. Ezekben a helyzetekben én a Vigasztalótól kaptam megnyugvást és útmutatást, mert ez is hozzátartozik a Szentlélek szerepköréhez (lásd T&S 36:2).

Unokánk, Quinton, számos születési rendellenességgel született. Három hét híján egy évig élt, és eközben sokszor volt kórházban. Jensen nőtestvérel akkoriban Argentínában laktunk. Igazán szeretnénk volna a gyermekeinkkel lenni, hogy vigasztaljuk egymást. Az unokánkról volt szó, akit

szerettünk, és a közelében akartunk lenni. Csak imádkozni tudtunk érte, de azt buzgón tettük!

Jensen nőtestvérel épp a missziót látogattuk végig, amikor hírt kaptunk Quinton haláláról. Az egyik gyülekezeti ház folyosóján állva megöleltük és vigasztaltuk egymást. Tanúbizonyosságot tesztek nektek arról, hogy bizonyosságot kaptunk a Szentlélektől, olyan békességet, amely minden értelmet meghalad, és máig tart (lásd Filippibeli 4:7). A Szentlélek kimondhatatlan ajándékának fiunk, menyünk és gyermekeik életében is tanúi voltunk, akik a mai napig oly nagy hittel, békével és vigasszal a szívükben szólnak erről az időszakról.

Kinyilatkoztatás és a Mormon könyve

A kinyilatkoztatás ugyanezen ajándéka hatással volt a Mormon könyvről való bizonyosságomra. Újra és újra

Teljes idejű misszionáriusok és egy nőtestvér a dominikai köztársasági Las Caobasban felkészülnek az általános konferencia ülései közötti szünetben rendezett keresztelejre.

elolvastam, tanulmányoztam, kutattam, és lakmároztam a szavain. A Szentlélek pedig kinyilatkoztatta nekem igaz voltát és isteni eredetét.

Gordon B. Hinckley elnök az egyház négy legfőbb szegletköve egyikének nevezte a Mormon könyvét. A másik három Joseph Smith első látomása, a papság visszaállítása, és persze a bizonyosságunk Jézus Krisztusról, aki a fő szegletkő (lásd Efézusbeliek 2:19–21). „Ez az Istentől kapott négy nagyszerű ajándék – mondta – olyan rendíthetetlen szegletkövek, melyek horgonyt vetnek Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának, valamint tagjai egyéni bizonyosságának és meggyőződésének” („Four Cornerstones of Faith,” *Liahona*, Feb. 2004, 7).

Ez az Istentől kapott négy ajándék horgonyozza le az én hitemet és bizonyosságomat is, és mindegyiket a Szentlélektől nyert kinyilatkoztatás erősítette meg. Néhány percig azonban elidőznék e négy szegletkő közül kettőn: az első látomáson és a Mormon könyvén. Figyelemre méltó, hogy mindkettő olyan családi körből indul, ahol a gyermekek jó szülőktől születtek és jó tanítást kaptak (lásd 1 Nefi 1:1). Lehi és Joseph Smith életének eseményei könnyen párhuzamba állíthatók (lásd 1 Nefi 1 és Joseph Smith története 1):

- Mindkettőjüknek konkrétan szüksége volt valamire. Lehi a családjával együtt meg akart menekülni Jeruzsálem közelgő pusztulásától, Joseph Smith pedig tudni akarta, melyik egyház igaz.
- Mindketten imádkoztak.
- Mindketten látomásban látták az Atyát és a Fiút.
- Mindketten kaptak egy könyvet.
- Mindketten prédikáltak.
- Mindketten kinyilatkoztatást kaptak a Szentlélektől látomások és álmok által.

- Végül pedig gonosz emberek fenyegették őket. Lehi és családja megmenekült, és túlélte a pusztítást. Joseph vértanúhalált halt.

Csoda-e, hogy a misszionáriusok arra kérik az igazság őszinte keresőit, hogy az 1 Nefinél kezdjék el a Mormon könyve tanulmányozását? Ezt a könyvet *átítatja* az Úr Lelke. Első fejezetei nyilvánvaló üzenetet hordoznak arról, hogy a kinyilatkoztatás és a Szentlélek nemcsak prófétáknak, hanem apáknak, anyáknak és gyermekeknek is megadatik.

A kinyilatkoztatásról és a Szentlélekről szóló üzenet folyamatosan felfedezhető az egész Mormon könyvében. Ezeket az igazságokat így foglalta össze Joseph Smith próféta: „Vegyétek el a Mormon könyvét és a kinyilatkoztatásokat, és hol van a vallásunk? Nincs semmilyen vallásunk” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 203.).

Utolsó napi szentekként kinyilatkoztatás által kapjuk meg a Mormon könyvéről való bizonyosságunkat, és ez

biztosít minket arról, hogy ez a vallás és annak tanai igazak (lásd a Mormon könyve bevezetőjét).

A Lélek dolgai szentek, és nehéz beszélni róluk. Ammonhoz hasonlóan azt mondjuk: „Íme, azt mondom nektek, hogy a legkisebb részét sem tudom elmondani annak, amit érzek” (Alma 26:16).

Mindazonáltal tanúbizonyosságot teszek arról, hogy a Szentlélek valóságos, és hogy Ő a tanúságtevő, a kinyilatkoztató, a vigasztaló, a mi vezetőnk és mennyei tanítónk.

Alázatosan tanúbizonyosságot teszek arról, hogy ez az igaz és élő egyház, és ez a vallás az említett négy szegletkövön nyugszik. Bizonyosságot teszek arról, hogy Krisztus valóban a fő szegletkő (lásd Efézusbeliek 2:19–21). Thomas S. Monson elnök az Úr prófétája, és a mögöttem ülő 15 férfi próféta, látnok, apostol és kinyilatkoztató. Rendelkeznek a szent papsággal és a királyság kulcsaival. Szeretem, tisztelem és támogatom őket. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■